

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 39
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 28 НОЕМВРИ 2011 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Маргарита Попова - Министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Иван Колев, Теодора Нинова и Ана Караиванова.

/В залата присъстват представители от Управителния съвет на Съюза на съдиите в България/

/Откриване на заседанието - 13, 45 ч/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Откривам заседанието на ВСС днес. По дневния ред, г-н Шопов, освен първа и втора точка от редовния дневен ред, допълнителни?

ГЕОРГИ ШОПОВ: Има и две допълнителни. Те са приложени.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Корекции някакви по редовния дневен ред и по допълнителните точки? Четири точки за днешното заседание. Гласувайте дневния ред с допълнителните точки.

/След проведеното явно гласуване/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

1. Правила относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

Внася: Комисия по предложенията и атестирането

2. Методика за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административния ръководител.

Внася: Комисия по предложенията и атестирането

МАРГАРИТА ПОПОВА: Първа точка. Докладвайте, г-н Шопов.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Първа точка това е становище на ВСС и по-специално на Комисията по предложенията и атестирането във връзка с писмото на председателя на Съюза на съдиите до ВСС, касаещ въпроси, свързани с провеждането на конкурсите. Аз предлагам така, тъй като колегите от Съюза на съдиите са запознати с ... на тяхното писмо, ако имат някакви допълнителни въпроси да ги поставят сега, но поначало предлагам след като това е тяхното писмо, ВСС се запозна изцяло с нашето становище, може би ще е редно да го прочета пред всичките сега, то няма да отнеме повече от 7-8 минути. Така че, ако мога да прочета становището.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Не, аз мисля, че те трябва да докладват най-напред тяхното предложение и след това да се дискутира и вашето становище.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз започнах, че ако имат да допълнят нещо в тяхното писмо, да го направят.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колегите предполагам, че са получили становището на ВСС и са запознати. Нали така?

ГЛАСОВЕ: Ние не сме го приели. Не сме го гласували.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Нищо, че не е прието, просто би трябвало да се изпрати, за да се запознаят с него.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Това е становище на Комисията!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Четете!

ГЕОРГИ ШОПОВ: /чете/ Становище. След като се запозна с писмото Комисията по предложенията и атестирането предлага на ВСС следното становище по изложените в писмото твърдения: Относно твърдението, че повече от две години ВСС не е изпълнявал конституционното си задължение по чл. 130, ал. 6, т. 1 от Конституцията на Република България следва да се отбележи следното – от момента на своето конституиране ВСС е обявявал конкурси за попълване на свободните щатни бройки в органите на съдебната власт и е назначил спечелилите конкурсите кандидати, както следва: През 2008 г. в конкурс чрез атестиране 220 щатни бройки, конкурс за първоначално назначаване – 50 щатни бройки, през 2009 г. конкурс чрез атестиране – 122 щатни бройки, конкурс за първоначално назначаване 32 щатни бройки, конкурс за младши съдии и младши прокурори общо 61 щатни бройки, през 2010 година конкурс за младши съдии и младши прокурори общо 90 щатни бройки. През изтеклия период ВСС е провел и над 350 избори за назначаване на административни ръководители и техни

заместници. В изпълнение разпоредбите на ЗСВ бяха проведени конкурси за повишаване в длъжност и за преместване, с оглед попълване щатната численост на специализираните съдилища и прокуратури. През 2010 г. не бяха обявени конкурси чрез атестиране и за първоначално назначаване, поради следните причини: Последният конкурс чрез атестиране беше обявен през месец март 2009 г., а назначенията на спечелилите кандидати бяха извършени на 11 декември 2009 г. По тези назначения в администрацията на ВСС постъпиха общо 47 жалби. Въпреки че нито една жалба не беше уважена от Върховния административен съд, произнасянето по тях продължи до месец октомври 2010 г. През този период беше невъзможно ВСС да обяви нови конкурси, той като назначените магистрати не можеха да встъпят в новите си длъжности, а щатните бройки, които трябваше да се освободят, фактически бяха заети до произнасянето на съда по постъпилите жалби. Междувременно във ВСС беше изпратен за обсъждане и съгласуване Законопроект за изменение и допълнение на ЗСВ, в който се предвиждаше коренна промяна на концепцията за провеждане на конкурси за назначаване на магистрати в органите на съдебната власт. Предвиждаше се децентрализация на конкурсите и извършването им в отделните органи на съдебната власт, а не централизирано от ВСС. Този законопроект беше внесен за разглеждане в Народното събрание на 10 септември 2010 г. При тези обстоятелства и при внесен законопроект с различна концепция за провеждане на конкурсните процедури, беше нецелесъобразно да се обявява нов конкурс за повишаване в длъжност и за преместване чрез атестиране по досегашния ред. Не бива да се забравя и обстоятелството, че критиките срещу

процедурата за провеждане на конкурси чрез атестиране идваха основно от Съюза на съдиите в България.

На 4 януари 2011 г. в “Държавен вестник” беше обнародван ЗИД на ЗСВ, в който концепцията за провеждане на конкурси при назначаване на магистрати беше отново променена. Бе въведен нов ред за повишаване в длъжност и за преместване – чрез събеседване.

За съжаление и при тази промяна на нормативната уредба бяха констатирани някои непълноти и пропуски, които отново правеха невъзможно стартирането на конкурсната процедура. С дейното участие и на ВСС се предприеха необходимите действия за преодоляване на възникналите проблеми и на 19 април 2011 г. в “Държавен вестник” беше обнародван нов ЗИД на ЗСВ. ВСС предприе незабавни действия по приемане на съответните подзаконови нормативни актове – Наредба за конкурсите, Наредба за показателите. Последната наредба влезе в сила на 10 юни 2011 г. и незабавно свободните длъжности в органите на съдебната власт бяха обявени, а ВСС стартира провеждането на конкурси за повишаване в длъжност и за преместване, както и за първоначално назначаване в органите на съдебната власт.

Относно твърдението, че командироването на магистрати се е превърнало в система за повишаване в длъжност, следва да се отбележи следното: Командироването на магистрати е правомощие, предоставено от закона на административните ръководители, за прилагането на което ВСС не може да носи отговорност. Законодателят правилно е предвидил възможност за командироване на магистрати, защото дори и след провеждане на конкурси, в правосъдната система се освобождават нови бройки за

местата на повишените или преместени магистрати. Освобождаването на тези бройки не би могло да се предвиди преди приключването на конкурсните процедури и назначаването на спечелилите кандидати. Тази празнота временно се запълва при необходимост чрез командироване на магистрати, но в никакъв случай не представлява подмяна на принципа за конкурсно начало при повишаване в длъжност или при преместване.

Не става ясно откъде се прави извод, че приетите от ВСС правила за конкурсните процедури противоречат на Основните принципи на ООН, Препоръка R 12 на Комитета на министрите и становище № 1 и не отговарят на изискванията за обективност и справедливост. Тук следва да се отбележи, че Проектът на Наредба за конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт бе публикуван около месец на електронната поща на ВСС, с предложение до всички заинтересовани магистрати, съсловни организации и граждани за даване на становища, мнения и препоръки. Такива становища постъпиха от отделни магистрати и от Консултативния съвет по законодателството към ВКП и бяха възприети от ВСС в окончателния вариант на Наредбата. От страна на Съюза на съдиите в България не постъпиха забележки или предложения.

Едно от възраженията, които се правят сега, е свързано с искането свободните длъжности да се обявяват по съответните области на правораздаването – наказателна, гражданска или търговска. Този въпрос вече беше обсъден от ВСС във връзка с постъпило писмо от председателя на ВКС.

В Конституцията на Република България и в Закона за съдебната власт е дадено легитимно определение на длъжността

“съдия”, без да се конкретизира материята, по която работи – гражданска, наказателна или търговска.

В ЗСВ е предвидена възможност в съдилищата да се създават отделения по правна материя, цитирани са текстовете. Същевременно, съгласно чл. 86, 93, 106 с алинеите и 122 от ЗСВ е вменено в задължение на председателите на съдилища, по предложение на Общото събрание или пленума, да разпределят на всеки 3 години съдиите по отделения, съответно колегии. Оттук може да се направи извода, че правомощието да се създават колегии и отделения в съдилищата и определянето на техните състави е на Общото събрание на съдиите, съответно на пленума на ВКС и ВАС. Изземването на това правомощие от ВСС би било несъобразяване с разпоредбите на ЗСВ. Не без значение е и обстоятелството, че по този начин чрез цитираните разпоредби от ЗСВ се изключва и не се допуска евентуалното нарушаване на принципа на случаен подбор при разпределението на делата и създаването на обвързаности от всякакъв вид.

Постъплението на делата от различните правни материи не е постоянно. Именно по тази причина законодателят е предвидил възможността, при увеличаване на постъпилите дела от дадена правна материя, на всеки три години да се променя и състава на отделенията. Ако се приеме предложението за назначаване на “наказателни, граждански или търговски” съдии, това би затруднило организацията на работата на съда и би представлявало незаконосъобразно изземване на компетенции от изрично оторизирани от закона органи. При ясното разграничаване на компетенциите и правомощията на отделните органи от закона, всяко друго тълкуване на правните норми по целесъобразност следва да бъде отхвърлено.

На второ място е направено предложение, събеседването да има за предмет обсъждане основно на резултатите от последната атестация на съответния кандидат по избрани на случаен принцип пет приключили дела от периода от атестирането.

Като се изключи обстоятелството, защо тези идеи се предлагат едва след стартиране на конкурсните процедури, те пораждат и множество въпроси. Не става ясно какви точно дела следва да се проверяват – приключили на всички инстанции, влезли в сила без обжалване, влезли в сила след обжалване и т.н. В какво качеството членовете на конкурсните комисии по събеседване ще коментират влезли в сила съдебни актове и по какви критерии, извън законоустановения инстанционен контрол. Законодателят е предвидил, че конкурсът за повишаване в длъжност и за преместване се провежда чрез събеседване и това трябва да бъде средството, чрез което конкурсната комисия трябва да формира крайната оценка за притежаваните от кандидата професионални качества.

Тук следва да се отбележи, че съблюдавайки стриктно разпоредбите на закона, ВСС е предвидил конкурсните комисии да разполагат при събеседването с атестационните формуляри от последните периодични атестирания на всички кандидати, където са отразени извършени проверки не само на пет конкретни дела, а е анализирана дейността на магистрата за четиригодишен период и то от законоустановени органи – помощни атестационни комисии и Комисията по предложенията и атестирането към ВСС.

Не е за подценяване и един чисто технически проблем – ако само за едно ниво се явят около 200 кандидати, каквато е обичайната практика, при което в сградата на ВСС трябва да се

доставят по пет копирани съдебни производства /общо 1000 бройки/ и по всяко от тези дела следва събеседване и произнасяне, кой може да предвиди, колко време би продължило събеседването и какви разходи ще изисква подобно необмислено и ненужно предложение. Практиката показва, че само процедурите по извънредно атестиране забавят процеса с около три месеца.

Отделен е въпросът, че в конкурса участват също прокурори и следователи. Подобно предложение е явно дискриминационно спрямо такива кандидати и ги поставя в неравнопоставено отношение с кандидатите – съдии.

Не става ясно и с какво приетите от ВСС критерии за провеждане на събеседването противоречат на ЗСВ. Същите са приети с решение на ВСС и са съобразени с основното и единствено изискване на закона при провеждане на събеседването: установяване на достигнатите от кандидата професионални качества за заемане на магистратската длъжност. Въвеждането на други критерии като семейно положение, здравословни причини, лични мотиви и други чисто субективни елементи, влизат в противоречие с нормата на закона и представляват дискриминация спрямо останалите участници в конкурса.

Третото предложение за формиране на смесени състави на конкурсните комисии от съдии, които разглеждат дела от различни материи, е възприето от ВСС и комисиите се избират по принципа на случайния подбор именно по този начин.

Що се отнася до четвъртото предложение за отграничаване на преместването от повишаването в длъжност и практически провеждане на два отделни конкурса, то същото явно противоречи на закона. В чл. 189, ал. 4 от ЗСВ законодателят е предвидил провеждането на един конкурс и го е наименовал “за

повишаване в длъжност и за преместване”. Въвеждането на различни критерии, особено такива от чисто субективен характер, се явява заобикаляне на закона и е абсолютно недопустимо.

В заключение следва да се отбележи, че при изготвяне на подзаконовите нормативни актове, отнасящи се до кариерното развитие на магистратите, ВСС се е стремил да съблюдава стриктно разпоредбите на ЗСВ при спазване на принципа за равнопоставеност и максимална обективност спрямо участниците в конкурсните процедури. Част от направените от Съюза на съдиите в България предложения са възможни само след евентуална законова промяна и излизат извън рамките на компетентността на ВСС, в качеството му на висш административен орган за ръководство на съдебната власт.

И в заключение, с оглед на това, че конкурсите текат – до настоящия момент са обявени конкурси за повишаване в длъжност и за преместване във всички органи на съдебната власт, а в специализираните съдилища и прокуратури тези конкурси практически са приключили. От страна на участниците не са постъпили възражения относно процедурата, по които те се провеждат. Не са постъпили и жалби по повод начина на провеждане на събеседването и на критериите, по които то се извършва.

Това е становището.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Добре, някои коментари от вас, колеги? Няма. И сега на колегите от Управителния съвет с тяхното становище. Кой ще докладва от вас? Имате ли готовност?

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Госпожи и господа членове на ВСС, г-жо Председателстващ, благодаря Ви за отправената покана, която е първа до момента по повод на наше писмо, касаещо

провежданите конкурси и предстоящите такива. Започвам с представянето – аз съм Мирослава Тодорова, председател на Управителния съвет на Съюза на съдиите в България, тук са заедно с мен още трима членове на Управителния съвет на Съюза на съдиите в България, общо Управителният съвет включва седем членове, това са съдиите Борислав Белазелков, Ирина Петрова и Владимир Вълков. Съдия Белазелков е съдия от Върховния касационен съд, съдия Ирина Петрова е съдия от Апелативния съд, а съдия Владимир Вълков е със статут командирован в СГС, районен съдия в Софийски районен съд. Тук са и съдия Светла Цачева – председател на Правната комисия на Съюза на съдиите, имаме такъв консултативен орган и съдия Калин Калпакчиев, който е член на тази комисия. Решихме да дойдем в такова по-широко представителство, защото искам да подчертаем, че всички писма, които досега сме ви пращали, всъщност обективират колективната воля на целия Управителен съвет, тъй като сме чули упреци, съмнения и колебания в тази насока. Всички становища до момента са взимани единодушно с решение на целия седемчленен Управителен съвет. Това писмо, с което сме ви сезирали също. Благодарим ви за предоставената ни възможност. Ние внимателно преди да дойдем да участваме в това заседание, обсъдихме отново съдържанието на писмото ни в новия контекст, който несъмнено следва да бъде взет предвид. Понеже сме съдии и сме рационални хора винаги гледаме какъв ще бъде позитивния ефект от действията ни считаме, че няма как да пристъпим към докладване и към обсъждане на въпросите от нашето писмо, без да сме сигурни, че то има някакво значение за развитието на нещата. В този смисъл бихме искали да ни чуете, да чуете нашето становище за въздействието на решението на Конституционния съд № 10 от 2011

г. относно конкурсните процедури. В този смисъл смятаме, че първо трябва да започнем с въпроса по допустимост, а след това с основателността на нашите доводи в писмото, тъй като искаме да сме сигурни, че има смисъл да ги вземете предвид и да ги обсъждаме. Затова ще помоля съдията Белазелков да изложи накратко нашето становище по въпроса защо продължаваме да считаме, че нашето писмо продължава да бъде актуално, а конкурсите биха могли да продължат законно.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Може ли да го прочетем?

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Г-н Колев, ние също не сме получили писмено Вашия отговор, който сега чухме, който съдия Шопов или г-н Шопов прочете. От решението на Конституционния съд става ясно, че не сте съдии и не сте прокурори.

ГЛАСОВЕ: Временно.

БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ: Но съвсем постоянно сме си колеги и мисля, че можем да си говорим спокойно. Действително, за да се види смисълът от обсъждането на нашето писмо и в смисъла на нашите предложения, наистина трябва да се знае или поне не да се вземе решение, а да се има предвид продължават ли конкурсите или започват наново, защото това, което се чува в общественото пространство са две различния мнения, всяко от тях много добре обосновано. По един начин биха стояли нещата ако **/намесва се Лазар Груев** – аз се извинявам, че Ви прекъсвам, колега Белазелков. Г-жо Министър, ние трябва да уточним реда и начина, по който ще процедираме, защото решението по и във връзка с решението на Конституционния съд не е “кръгла маса”, на която ние ще обсъждаме различни становища, а управленския орган на съдебната власт трябва да излезе с решение. Следователно, след като, аз лично ми е много интересно да чуя становището на Съюза

на съдиите, очевидно след това ВСС трябва да бъде оставен, за да работи, да вземе решение и тогава да се върнем към точката. Да сме наясно, защото много юристи, много предложения/ **Борислав Белазелков** – т.е. това, което моето послание беше, ние не очакваме незабавен отговор, защото трябва да бъде решен преюдициалния въпрос, ние очакваме едно междуколегиално обсъждане, защото реакцията очевидно ще бъде отложена по-нататък във времето, в зависимост от решението, което ВСС ще вземе за начина, по който да продължи работата си след това решение. /**намесва се Маргарита Попова** – и в дневния ред има отделна точка, следваща, по която ще обсъждаме решението на Конституционния съд/ **Борислав Белазелков** – по която ние не се бъркаме. Това, което чух като проект за решение, аз не видях да сте разбрали съвсем простички неща – житейски погледнато се предлагат няколко разрешения, които от гледна точка на управлението на съдилищата имат значение. Съюза на съдиите винаги е казвал, че в съдебната система има съд, прокуратура и следствие, това са три различни органа, които имат три различни начина на действие и би трябвало да бъдат управлявани по три различни начина. Сега законодателят не мисли така и е създал общи правила във ВСС, който се състои от колеги, би могъл да прави тази разлика и би могъл да подхожда адекватно на органа, когото касаят решенията му.

Първото предложение се изразява с обикновени думи: по приказките ли ще ги съдим или по делата! Конкурсите за повишаване на съдии отпаднаха, защото какъв е смисълът от конкурс, когато един човек е работил 5-10-12-15-20 години и е постановил 100-500-1000 решения, т.е. когато работата на един човек е материализирана в крайни актове, от наша гледна точка

най-разумно е тази работа да бъде преценявана по тези актове. Да, събеседването е много важно, но събеседването са приказки! Значи или ще съдим хората по делата, т.е. или ще ги преценяваме по делата им или ще ги преценяваме по приказките им! Никой не предлага да се измени законовата процедура, т.е. да не се провежда събеседване, а се предлага при събеседването и при оценяването на кандидатите да се има предвид тяхната работа, така както тя си личи от съдебните решения, които са постановени, а как да бъде преценявана тази работа, ние всички тук сме юристи и много добре знаем как се преценява качеството на една работа – според съдържанието, а не според количеството. Това е първото предложение.

Второто предложение е да се отчита фактическото положение при съдилищата. Когато председателите на съдилища са предложили, са заявили места, те са казали за какво е това място и в различните съдилища нещата стоят по различен начин, не защото законодателят го е казал, а защото на практика е така. В болшинството районни съдилища, в малките районни съдилища няма специализация никаква и съдиите гледат и граждански, и наказателни дела. Нищо по-естествено един кандидат за районен съдия да познава и двете материи, и да бъдат проверявани познанията и възможностите му и в двете материи, но от Окръжен съд нагоре нещата стоят вече по малко по-различен начин. В Окръжните съдилища общо взето специализацията е утвърдена и ако ние проверим какво е движението на съдиите, в рамките на Окръжните съдилища ние ще видим колко рядко един окръжен съдия сменя материята си от гражданска в наказателна и обратно. В Апелативните съдилища това на практика не се е случвало досега, във Върховния касационен съд също не се е случвало

граждански съдия да се премести в Наказателна колегия и обратно. Не казваме, че е изключено, може да се случи, но това е друг въпрос. Да, на три години Общите събрания на съдилищата, съответно пленумите на Върховните съдилища преценяват какво да бъде разпределението на съдиите по колегии, но когато ние избираме един съдия ние не го избираме “за” свободното място, ние трябва да имаме предвид следващите една-две-три години каква работа ще работи този човек. Значи тук не се апелира – дайте да разграничим съдийската работа на наказателна, гражданска и да речем търговска, не, че е много отделена от гражданската, а става въпрос да се има предвид това, т.е. както би било погрешно един съдия да бъде назначен на свободната материя, която в секундата е свободна, точно така би било грешно и един съдия да бъде изпитван по цялата материя, която сигурно няма да я работи. Така че ние апелираме към това да се вземе предвид, а не да има изключително значение, защото този човек след избора встъпва и влиза в работата. Така че става въпрос за преценка на една обективно съществуваща ситуация, която от наше гледище би трябвало да бъде взета от ВСС. Сега, за преместването на съдиите. Ние нямаме нищо против това да бъде наречено “конкурс”, обаче когато един съдия се премества от един Районен съд в друг Районен съд, **/намесва се Георги Колев – имате предвид преместване по хоризонтала/ Борислав Белазелков – да.** Или от Окръжен съд в друг Окръжен съд, какво общо има това с преценка, със способности, качества, качествата на този човек са преценени когато е избран в съответния Окръжен съд, значи когато ВСС избира съдии в Кърджалийския окръжен съд и в Софийския градски съд критериите са същите, е, да речем за Софийския градски съд ще кажем, че има и малко м.ч.п., има малко индустриална

собственост, има малко интелектуална собственост, т.е. има малка разлика, но общо взето преместването на съдията става по негово желание и по някакви причини. Ако това не се взема предвид, какво да се взема? Т.е. поставят се въпроси на вашето внимание, които да бъдат обсъдени, а какво решение ще вземете вие и как то ще се отрази във вашите актове, които както разбрахме трябва да бъдат вътрешни правила, това е ваш проблем. Аз мисля, че се появи нежелание да се чуе това становище.

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Нали нямате нищо против да ни чуете? Имате против да ни чуете ли?

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Абсолютно съм съгласен, специално с последното становище, което казахте, но как ние да изменим закона? Това е моето лично становище по отношение на преместването по хоризонталата е точно такова, но когато течеше обсъждането в комисията, то не беше взето предвид. Представителите на ВСС, които бяхме по време на заседанията в Правната комисия, за съжаление, не се приеха.

БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ: Нашето мнение за правната уредба е, че тя дава голяма свобода. Сега, лично ние смятаме, че ВСС би могъл да действа и без Закон за ВСС, защото си има Конституция. Това, че е отменен някой текст, който и да било от Закона за съдебната власт това не е основание ВСС да каже: нон ... Той трябва да си действа, защото той е създаден, за да действа. И сега, какви правила той ще си приеме и как ще ги нарече, това си е проблем на ВСС, единственото нещо, което нас ни засяга това е тези правила да не противоречат на закона, т.е. те да бъдат в рамките на тези правила, които са дадени в закона. В рамките на това вие можете да приемете каквито правила искате, аз не вярвам вие досега да сте приели което и да било правило, което да е

противоречало на закона. Така че правило, прието, как ще кръстим акта е друг въпрос. Сега, разбира се, че има и стандарти за управление, така да се каже, на работата на съдилищата, те са европейски, те са световни. Естествено е, че нашият законодател няма да преписва тези правила в закона си, но ние трябва да четем този закон от гледна точка на тези правила. И сега, критериите за атестация на съдиите трябва да се определят от ВСС, това не е въпрос политически. Така че ние не виждаме абсолютно никакъв проблем при положение, че вие сте сигурни, и ние сме сигурни, но при положение, че вие сте сигурни, че досегашните актове не противоречат на закона, вие да си приемете правила, същите или малко унифицирани, но които пак да не противоречат на закона. И с оглед на това ние не бихме искали да кажем: забавете вашето решение, за да обсъдите нашите предложения. Вземете си решението, според това, което искате, а пък нашите предложения не са взаимно избираеми.

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Може ли да допълня? Ние считаме, че досега се подценява възможността чрез добри управленски практики да придадете действителния смисъл на закона в практиката. Законът дава един позитивен ред, в който вие като основен кадрови орган на системата, в решението, което споменах в началото се казва, че основната ви функция е тъкмо тази, да обезпечите кадровото попълване на системата, за да се спазва нейната независимост, вие имате всички възможности, в рамките на закона да направите така, че конкурсите да бъдат предсказуеми, обективни и справедливи. Имате обективни и позитивни правила, в чиито рамки можете да вземете тези решения, които да убедят и магистратите, и гражданите, че са налице ясни правила, и че всички се мерят по еднакъв аршин. Ние считаме, че

властта, която ви е дадена от закона никак не е малка. Законът такъв, какъвто е сега и след решението на Конституционния съд казва, че има предвиден позитивен ред за провеждане на конкурсите, който е достатъчно изчерпателен и наредбата, която следваше тази уредба всъщност по собствената си същност и по предмет на практика означава правила, а не е подзаконов нормативен акт. Ние внимателно проследихме каква е уредбата, не става въпрос нито за първична, нито за вторична нормативна регулация. В този смисъл законът такъв, какъвто е в момента дава възможност процедурата както е започнала законосъобразно, така да приключи законосъобразно. По същият начин считаме, че ЗСВ дава и правната рамка за провеждане на атестирането. С Методика, такава каквато бяхте приели преди предишния ЗСВ е възможно да бъдат предвидени правила, които да не създават отново първична и вторична регулация, а да създават ред, по който тя да бъде осъществена на практика за извършване на оценка на всеки един индивидуален съдия. Освен това считам, че това, т.е. считаме, че това е в съответствие с европейските стандарти и ви нося едно решение на специален експерт на СИПЕЖ – Комисията за ... на правосъдието, в което се казва, че този въпрос, въпросът за определяне на критерии за оценка на съдийска работа, както и за ефективното изготвяне на оценката трябва да бъде в ръцете на съдебните органи, т.е. законът ви дава власт, която вие не бива да делегирате нито на министър на правосъдието, нито на законодателя, дава ви власт, но ви създава и отговорност. Затова ние смятаме, че този наш диалог в момента не само е възможен, но той е и полезен, защото може да доведе до законосъобразното приключване на процедурата, която сте започнали. Затова считам, че трябва да започнем с този въпрос. Няма как да стигнем до това,

че искането според нас е основателно ако не кажем, че то в момента е допустимо да бъде обсъждано. Ние считаме, че би могло да бъде взето предвид независимо, че процедурите са започнали, защото както разбрахме, например комисията за провеждане на конкурс за апелативните съдилища, която тепърва, още конкурса не е приключил, вече се е съобразила, т.е. по вътрешно убеждение се е съобразила с част от становището ни и е изисквала дела на участниците в конкурсната процедура. Виждате, че това е една добра управленска практика, макар че не е съгласувана с вас. По същият начин една от комисиите във Върховния касационен съд се е съобразила и е изисквала дела. 2007 г., това също спомена съдията Белазелков, за да е ефективно управлението то е важно да има памет. 2007 г. ние преодоляхме онзи проблем с тоталните конкурси за повишаване, когато всъщност съдиите вместо да гледат дела учеха няколко месеца за явяване на конкурса. Сега всъщност във връзка с първоначалното решение на ВСС от 23.6.2011 г. съдиите пак цяло лято посветиха на това да учат за конкурс. Мисля, че вие всички сте общували със съдии и прокурори и знаете, че направиха това, те продължават да четат, защото не е ясна каква ще бъде процедурата. Ние ви предложихме едно много просто и много разумно решение – съдията, както и прокурора трябва да бъде повишаван въз основа на своето професионално минало, въз основа на качествата, които е показал в работата си. Те могат да бъдат видени и разбрани не в един свободен разговор, защото знаете, че някой може да говори много добре, но да гледа лошо дела и обратното. От едно дело, което ще бъде указано да бъде изискано от комисията може да се разберат много неща – сръчностите на съдията или на прокурора по администриране, възможността да преценява спорно от безспорно, възможността да

се ориентира в процесуалната уредба, когато тя е променлива или пък да установява материалното право, след това това дело е обективна основа, на която да се проведе разговор с кандидата. Затова ние считаме, че въпрос на правна сигурност е и е много малко усилие да се даде едно такова общо указание, всички комисии да преценяват работата на съдията като смятам, че не е основателно възражението в проекто-решението, че е непреодолима пречка това, че не сме казали какви да бъдат делата, дали да са влезли в сила решенията или да не са влезли в сила. След като комисията трябва да оцени професионалния капацитет и потенциала на този човек да се развива, на кандидата, според мен разумното решение е да се приеме, че е добре да се вземат дела, които са приключили с написани съдебни актове, без значение дали те са влезли в сила, защото комисията не е инстанция по същество, тя не извършва ревизия на съдебния акт, тя само показва, и няма право, разбира се, че няма право, но Комисията по атестиране на ВСС също не прави това, но гледа дела и оценява. В този смисъл когато се четат съдебните дела това не означава изземване на законни правомощия на друг орган, това означава ориентиране в дълбочина и по същество с естеството на съдийската или прокурорската работа. Имаше едно възражение, че се поставят в неравнопоставено положение съдиите от кариерата с прокурорите и следователите, които кандидатстват за повишаване. Това е така, защото няма никаква пречка прокурора, който кандидатства за съдийско място неговото събеседване да бъде проведено въз основа на неговите преписки, по които той е работил, както и следователя, защото той също има свое професионално минало, с което може да се гордее, и което би следвало да защити по време на конкурса. Всичко това, което казваме дава единственото

оправдание комисиите за тези места, които са обявени за конкурс да бъдат смесени, защото смесената комисия, която включва наказателни и граждански съдии, когато проверява интегритета на съдията и неговите професионални качества, професионални и нравствени в цялост, вижда се, ние самите сме съдии от значителен брой години, знаем, че когато разговаряме, съответно аз съм граждански с колега, който гледа граждански дела и съдия Белазелков със съдия, който гледа наказателни дела, можем да се ориентираме за професионалните му качества, защото има стандарти, които са универсални, и на които трябва да съответства всеки съдия. Ако не се гледат делата ще възникне съмнение събеседването дали е било по уеднаквени критерии, дали едната комисия не е разговаряла с кандидата за атмосферните условия, а друга не го е изпитвала /говорят всички – има протокол, аудио-запис/ Г-н Шопов, нека да приключи, след това ще ми отговорите, защото ще забравя мисълта си. Аз хиперболизирам, за да покажа, че нещата могат да бъдат доведени до абсурд, ако не действаме сръчно, защото отговорността е ваша. В този смисъл дали един кандидат ще бъде изпитван, добре, не за атмосферните условия, за тълкувателните решения от 50-те години до 2010 г., а друг ще бъде питан за някакъв съвсем елементарен въпрос и неговото събеседване ще приключи за време, да кажем, три пъти по-малко, отколкото събеседването на някой друг. Без ясна рамка, затова сме посочили всъщност всичките тези международни стандарти, и ние поддържаме, че те са относими, защото какво се казва в основните принципи на ООН, казва се – конкурсът трябва да бъде такъв, че да гарантира, че въз основа тъкмо на обективни фактори се преценява способността, почтеността и опита, забележете “и опита”. Опитът се преценява въз основа на биография, защото при първоначалния

конкурс точно така се преодолява липсата на възможност да се види какво е правил човека до момента, с възможността той да реши казус в реално време, т.е. да реши все едно едно дело. Съдията обаче и прокурора вече са решили дела. Изисква се комисията да се запознае с тях. Съображения от технически характер колко време ще отнеме това, според мен не са сериозни, извинявайте, защото в крайна сметка залога е много голям. Съдията, който ще бъде избран за Върховния касационен съд се предполага, че ще правораздава до пенсия. В този смисъл едно забавяне би могло да бъде пропорционално на преследваната цел. Мисля, че на гражданите абсолютно не им е безразлично и какъв съдия ще се падне насреща си на по-долните нива. В Становище № 1 на Консултативния съвет на европейските съдии се казва, че се изисква обективните стандарти да са толкова убедителни, че да изключват всеки риск от фаворизиране, консерватизъм или назначаване по приятелска линия, те го наричат "клонирание". Ако събеседването не почива на ясни правила, ако не кажете какви трябва да бъдат тези правила, за какво да си говори комисията с кандидата, нали разбирате, че няма как вие самите да се защитите от това, че ще бъдете обвинени, че сте създали такъв ред за приложение на закона, който позволява клонирание. Това е по първото ни съображение, първото допълнение към казаното от съдия Белазелков.

Бих искала да кажа, че не считам, че сме се забавили с нашето предложение, защото решенията на ВСС, които касаят конкурсите са от 23.6.2011 г., от 14.7.2011 г., от 20.10.2011 г., ние внесохме писмото си непосредствено след третото писмо. Нормално е първо да приемете, че юни месец и юли месец ние основно пишем дела, а също така нормално е да приемете, че сме

очаквали да създадете този регламент, който да ни облекчи от задълженията да пишем, защото ние считаме, че това е наше задължение, защото трябва да защитим съдиите. Затова не смятам, че сме проявили никаква тенденциозност, освен това ние не се отнасяме и консултационно към тази дейност, ние искаме да помогнем така конструктивно, че действително конкурса за най-голямото повишаване, мисля, че май не е имало такъв голям конкурс до момента, поне аз нямам спомен, да бъде проведен справедливо, защото след този конкурс ще има една относителна стабилност в системата и дълго време няма да има движение, което означава, че действително сме изправени пред висока отговорност.

По отношение на материята, т.е. на обявяването на вида на отделенията, за които кандидатите участват в конкурса. Считаме, че не само не противоречи на закона да бъде обявена материята, а напротив – съответства на духа на закона и това предложение разбира управленската дейност, т.е. административната дейност на ВСС и тази на административния ръководител в системата, каква е производствената необходимост в органа, който той администрира. В този смисъл на основание чл. 188 от ЗСВ той обявява местата пред вас, аз съм сигурна, че и административните ръководители са обявили местата, които са свободни, по материя. След това ВСС обявява тези места като съобщава на заинтересованите магистрати да кандидатстват с какви дела те ще започнат да работят в съответния орган, за който кандидатстват. Специализацията не е проблем, напротив – вие самите бяхте привърженици на създаване на Специализирания съд, което означава, че това е тенденция към поощряване на специализацията, а в Специализирания наказателен съд се допусна специализация между наказателни съдии и наказателни съдии. Ние

апелираме от окръжно ниво нататък да се поощрява специализацията по материи в основните отрасли на правото – гражданско и наказателно право, защото до какво се стига в обратния случай – сега в момента има една система на привидностите, например: Софийският апелативен съд обявява три места, три места за конкурс, т.е. вие обявихте три места за Софийския апелативен съд. Всички знаем “в кавички”, че тези места са граждански. Това възпря наказателните съдии едната част да кандидатстват, но това не е обявено, това не е публично, това са кулоарни разговори, поради което можете да проверите по списъка, че наказателните съдии, които са командировани в САС не си подадоха документите, защото те знаят, че ще бъдат избрани само граждански съдии. Това справедлив конкурс ли е? Всъщност не допуска съмнение за уговорки, които нямат нищо общо с представянето на кандидатите на изпита, на конкурса, на събеседването. /**намесва се Георги Колев** – а може ли да уточните от кого/ **Мирослава Тодорова** – не, не мога да уточнявам, само искам да кажа, че ... Аз ви казвам какво говорят колегите и можете да проверите обективния факт, че зад този конкурс участват граждански съдии независимо, че не са обявени местата, но в комисията се включват наказателни съдии. Аз мисля, че не може да отречете, че по места се знае какви ще бъдат местата без да са обявени.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Аз не съм правил разделение, затова питам.

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Аз затова казвам – след като не сте го правили, преодолейте го!

/говорят всички в залата/

СТАНИМИР ВЪЛКОВ: Позволявам си да взема думата наистина като човек, който е изправен пред варианта да кандидатства по тази процедура и да споделя проблема, пред който се изправят масата колеги, които споделят с нас. Част от дейността, която ние упражняваме почива на убеждението, че можем да се справим. Ако ние искаме да отидем някъде, то е защото казваме – вижте каква история имаме, на какво се опираме, за да кажем ние сме достойни, за да бъдем там и когато са обявени едни бройки това за нас е проблем да разберем всъщност дали наистина аз ще мога да се проявя в областта, в която имам самочувствието, че съм израснал достатъчно. И това наистина е проблем, защото дори и така обявената конкурсна процедура поставя много въпроси – дали да участвам, защо да участвам. Чувам, че има някакви свободни бройки, но тези свободни бройки не е ясно дали точно по този начин ще изглеждат. Историята го показва между другото, че при определени конкурси, доколкото си спомням 2008 г. говоря така наизуст, пак не беше обявена конкретната длъжност. Това създава неприятно усещане. Не е известно. Не е известно в крайна сметка с какво и защо ще се бори кандидата, а според мен мотивацията стои в основата на самопредложението, на което почива този конкурс. И всеки един от нас казвайки: аз искам да отида там, той е наясно какво го чака, от друга страна ако съда има самочувствието да осигури кадър за тази длъжност хубаво е наистина да се наблегне върху специализацията, върху интересите на тази длъжност, тези интереси, които сега са констатирани, какво ще се случи след три години един Господ знае, но това, което е важно е, че съдът сега има нужда и този човек, който влезе трябва да започне с летищ старт, за да се справи с проблемите, а не да се образова, докато съм в позицията на командирован мога да ви кажа, че е ужасно да

те слагат във всякакви материи и да започваш отначало, отначало, отначало, нещо ново. Просто от това гражданите нямат никакъв интерес и затова апелирам към вниманието ви, наистина мислейки за подбора на предстоящите длъжности да се замислим какъв е интереса на този, който ще получи в крайна сметка услугата. За мен може би е без значение какъв съм, важното е, че съм съдия в Окръжен съд, но за лицето, на което гледам претенцията не е без значение до каква степен съм готов да му гледам делата. Искан и още нещо да допълня, което аз поне така го разбирам, от наблюденията ми, според мен сериозната гаранция за интересите на всички участващи в процедурата е, че бъдат оценявани от един ... орган и тогава по мое дълбоко убеждение е пленарния състав на ВСС, което означава, че включително и класацията, предложена от комисията не е и не може да бъде еднозначно равно на избран кандидат. От тази гледна точка е изключително важно когато комисията върши работа и когато каже: това е кандидатът и той заслужи тези оценки, да стъпи на конкретни качества, които те са ги разбрали, в крайна сметка и законът казва: това е помощен орган на ВСС. На ВСС му е необходимо да събере и обобщи информацията и с това комисията може да се справи, комисията от колеги, но ВСС по една оценка 6, 4, 3 няма как, по мое убеждение, да стигне до извода, че този човек наистина е по-добър или онзи човек не е по-добър. Затова моето скромно предложение е наистина оценявайки различните кандидати, включително в рамките на тези конкурси, това разбира се предполага и пратени съответните указания към комисията е, но опишете човека, който е заслужил вашето доверие с качествата, които той притежава, т.е. ВСС застава зад тези качества, които този човек ги притежава, защото в крайна сметка това го легитимира на новото място, той

отивайки там казва: това съм аз, вече съм се доказал, доверието ми е делегирано от този орган, защото притежавам тези качества, не защото имам отличен, не защото имам някаква друга цифра, зад която не се разбира абсолютно нищо. Това е, което исках да уточня.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Добре. Благодаря. Имате ли още нещо да допълните?

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Да. По отношение на преместването. Конкурсът се казва: за повишаване и преместване. Очевидно хипотезите са две според закона, повишаването е различно от преместването. **/намесва се Георги Колев –** може ли само да Ви прекъсна. Може би в тази връзка трябва да чуем, позицията на вносителя на законопроекта/ **Мирослава Тодорова –** ако искате да приключа.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Вносителят – Министерски съвет - го слушахте в Народното събрание, слушахте го много пъти.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Той вносителят е ясен кой е.

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Вижте сега, аз ви казвам нашето становище, че действително закона позволява, независимо какъв сте, пак се връщам към казаното от съдия Белазелков, ние като съдии ако имаме пред себе си лош закон, ако имаме празнота в закона не отказваме никому правосъдие, празнотата в закона не е основание да не решим делото. В този смисъл празнотата на закона не би могла да ви възпрепятства по никакъв начин да изпълните конституционното си правомощие, а то е да обезпечите кадрово системата. Това е положението. Никой законодател, дори да е мързелив, дори да е лош, не може да възпрепятства вие справедливо да осъществявате кадровата дейност на съдиите.

Така. Да се върнем към преместването. Преместването, както казах, дори етимологически е различно от повишаването и

освен това ние със сигурност нямаме, т.е. всички ние съм сигурна, че нямаме спор по отношение на това, че не искаме да създаваме дискриминация или привилегироване между съдиите в органи от една и съща степен. В този смисъл преместването например от Бургаския районен съд в Софийския районен съд не е повишаване, не е привилегия, не е бонус. **/намесва се Георги Колев – напротив. По-зле се получава./** **Мирослава Тодорова** - страдания има някакви, освен, че се губи гледката към морето, но мисълта ми е следната, предлагаме ви следното – очевидно когато има множество кандидати за едно и също място преценката отново е въз основа на това какви са те като съдии, гледа се атестацията, но при еднаква атестационна оценка трябва да има нещо, въз основа на което обективно ВСС да реши кой да бъде преместен от Бургас в София, нали така? Без да разберете мотивите на този човек защо той иска да се мести в София, как ще прецените кой да бъде преместен, при еднакви оценки, за да създадете у наблюдателите мнението, че сте подхождали, въз основа на справедливи критерии. Преместването включва и социален момент. Имали сме случаи, съдията Колев знае, когато са командировани съдии от провинцията в София заради тежки здравословни проблеми на членове от семейството, т.е. има деца със специални нужди, които могат да учат само на територията на София. Това е факт, който неминуемо следва да бъде взет предвид. Иначе аз самата, т.е. дори не ми хрумва как вие при еднакви атестации ще решите кого да предпочетете, за да бъде преместен например от Бургас в София. **/говорят всички/** Защо? Вие ме чухте, сега аз искам да чуя вас.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ние не сме тук на “кръгла маса” в момента.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Нека да чуем становището, след това вие ще вземете решение.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: По повод за преместването по хоризонталата – без провеждане на тази конкурсна процедура, която в момента се практикува. /не се чува/

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Законът не ни дава възможност да размишляваме, значи предвиден е конкурс, обаче какъв ще бъде конкурса, в рамките на този законен .../говорят всички в залата/ Аз няколко пъти казах – имате позитивен ред, в рамките на който имате достатъчно свобода да прецените, обаче стратегията трябва да бъде еднаква, спрямо всички трябва да бъдат обявени високо и ясно.

Аз мисля, че засегнах основните пунктове. Съжалявам, че може би някои от възраженията, т.е. някои от доводите на съдия Шопов съм пропуснала, но тъй като го четохте относително бързо, може да не съм разбрала. /намесва се Георги Шопов – то ще бъде качено на .../ Мирослава Тодорова – не, не е въпросът да бъде качено, нали сега в момента.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз смятам, че този разговор ще продължи и за в бъдеще.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Трябва да се обсъдят всичките тези неща.

МИРОСЛАВА ТОДОРОВА: Уважаеми членове на ВСС, конкурсите продължават. Ние дойдохме тук, за да има някакъв позитивен ефект, ние ви предлагаме регламент, който би следвало да съобразите днес или утре, да има значение в понеделник, така че ние не си говорим така и с оглед развитието на цивилизацията. Ние тук, времето не ни е свободно, ние гледаме дела. В този смисъл ние ви призоваваме да вземете становище сега, за да може

евентуално ако считате нещо от нашите съображения за разумно да го внедрите и то да стане регламент, т.е. да стане ред за конкурсите, които предстоят в понеделник. Аз пак ви обръщам внимание – Върховният касационен съд в едната комисия поиска дела, комисията, която изпитва за апелативните съдилища също поиска дела, освен това Върховния касационен съд показва, че не нарушава закона когато обявява местата по материи, така че вие вече имате практика.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря. А, ВСС постъпи много добре на миналото заседание, когато уважи Вашето писмо, решихме да направим заседание, в което да бъдете изслушани. Много е добре това, че се чува становищата, освен някои от колегите, ако желае, още нещо да добави, да не кажете, че не сте били изслушани. /усмихва се/ Добре. Благодаря ви и аз. Колеги, всичко добро. Желая хубав ден.

ГЛАСОВЕ: Довиждане!

/От залата излизат представителите на Съюза на съдиите/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Шопов, продължаваме. Ако имате коментар, дискусия ако имате, ако не – да оставим за следващото заседание да допълните становището или да приемете решение по Вашето становище.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз ще предложа да гласуваме нашето становище, защото то е обсъдено в комисията. Само искам да кажа няколко неща, които са свързани с констатациите. Уважаемите колеги от Съюза на съдиите просто поставят въпроси, които разбира се ги разбираме, че има проблем при тях, но законодателното уреждане е съвсем различно. Второ – аз не мога да се съглася с констатациите, които се правят - събеседването в

никакъв случай не е свободен разговор, това говорят фактите до момента. Събеседването в досегашната практика се прави по един, даже за мен, достатъчно добър начин. Не е проблем с тези 5 дела или 50 дела, защото самият текст на закона казва – не е разговор за времето, а те освен ... събеседването се има предвид и резултатите от периодичните атестирания, така че всяка комисия по събеседване има право не на пет дела, както е указано в нашето становище, а и на делата през този 3 или 4 годишен период, зависи кога е правена атестацията. Това естествено не е най-големия конкурс, но сега съображенията категорично не можем да ги приемем за преместването например. Тук става дума за критерии. Преместването хубаво, лошо, не мога в никакъв случай, лично мое становище, да следваме освен професионални изисквания, да поставяме въпроса с битово, болести, любов и т.н. Това просто не може да стане в момента, защото при конкуренция на няколко кандидати ...

После – във връзка с тези прословути определяне по материи. Досега няма проблем при събеседването, но вече има проблем във Варна, колеги и това не е официално, но получих тази информация, че един от колегите просто не иска да отиде в другата колегия, защото е бил назначен .../не се чува/ Аз казвам, че това не е проблема. Тази с историята и т.н. просто не могат да ме убедят, защото когато по дефиниция тези хора, които участват в комисиите по събеседване, те няма да си говорят за времето, те ще говорят за дела и това не е панацеята, че той ще види едно или две дела, какво не е написал, ако се падне някое дело, което примерно не е най-доброто ти дело, това ще бъде решаващо. Именно събеседването цели ... на достигнатите качества и ако вие влезете, аз ще препоръчам на колегите от Съюза на съдиите да видят

атестационните ...Това в никакъв случай не е най-големия конкурс. Сега, те твърдят, че класирането на кандидатите просто не ни обвързва. Това е нещо много опасно. Класирането на кандидатите законът казва, че те се класират кандидатите от комисия, която е извън Съвета и това се прави с цел наистина да бъдем много обективни и едва когато не са налице условията на чл. 164, когато не притежава необходимите професионални качества, едва тогава ВСС, но подчертавам мотивирано, той ще каже: Не, този първият кандидат няма да бъде, защото така, така, така, така, но една друга намеса ние да пресяваме, да не приемем, че това е класиране, просто не е задължително за нас, е много опасно, включително и за колегите. После, самите събеседвания, те се правят, освен стенографския запис има и аудиозапис на слушалките на стенографите, вече имаме едни такива случаи, в които колегите, след като е водено събеседването по материи, подчертавам – по материи, са идвали тук, правели са възражения, но когато са чули какво са говорили – това е. Така че ние в този случай сме постигнали нещо, което е много близко до обективността и добрата организация. Това е моето становище.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Добре. Благодаря.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: С много голям интерес изслушах между другото колегите. По отношение на тези конкурси, които са преместването по хоризонтала мисля, че многократно сме говорили по този въпрос и всички сме на едно и също мнение, само че това, което те предлагат няма как да стане без съответно нормативно изменение. За съжаление, в тази връзка проекта, който по вносител беше приет изцяло. Да чуем все пак Вашето становище по този въпрос.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Никакво становище няма да чуеш, защото това, което казаха Управителния съвет, което казаха съдиите е точно обратното на това, което ти твърдиш, просто те искат нещо друго – в Наредбата или в Правилата, както ще ги наречем след решението на Конституционния съд, да се добавят някои неща, за да бъдат по-прецизни, за да могат да се проведат конкурсите както трябва.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Ако считате, че това може да стане – много добре.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Засега не е моя работа, оттук насетне ще видим!

ГЕОРГИ КОЛЕВ: По отношение на събеседването. Преди настоящата система за провеждане на изпит от изпитни комисии мисля, че оценката от така нареченото “атестиране”, предишното атестиране беше именно с проверка на делата и Комисията по атестиране проверяваха точно това и на тази база се правеше преценката, преди да се въведе настоящата система с изпитни комисии, все едно сме в Университета. Каква е разликата между режима, който беше преди настоящото изменение на закона и това, което предлагат колегите от Съюза на съдиите, аз лично не можах да разбера, но може би едни други становища.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Аз ще взема становище, с което ще подкрепя това, което казаха и колегата Шопов, и председателя на Върховния административен съд, защото усилията, където се хвърлиха през цялото време тук, тази материя е толкова брилянтна, дето казват законът слънце е регламентирана в чл. 192 от ЗСВ. Там се казва, че конкурсната комисия провежда събеседвания с кандидатите по практически въпроси, свързани с приложението на

закона. Ако тогава тази комисия не може в едно събеседване да установи що за юрист е кандидата, при все, че пред нея е и атестацията, защото по-нататък текста казва, че при определяне на резултата на всеки кандидат се взема предвид оценката от събеседването, резултата от проведената му до момента периодична атестация, въз основа на които се прави общата оценка за притежаваните от кандидата професионални качества. И всички знаем, всички сме виждали, вероятно колегите не са виждали протоколите на комисиите, конкурсните комисии, те там правят мотивирано становище защо на кандидат № 3 слагат такава оценка, а на кандидат № 2 слагат такава оценка. Има мотиви. Има мотиви. Да не говорим за съществуващата стенограма, за съществуващия аудиозапис. От друга страна законодателят е предвидил единствено в чл. 194 преместване без конкурс, но тези неща са обвързани с натовареността, при откриване и при закриване на орган на съдебната власт или на бройки в съответни органи. Аз затова не виждам как би могло, колкото и да ни е богато въображението ние няма как да допишем закона, да го изменим закона. Ще бъдем обвинени, че вършим своеволие. Благодаря.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Нужно ли е?

ПЕТЪР СТОЯНОВ: А не е и нужно. Благодаря.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Има ли други становища?

Заповядайте!

ЦОНИ ЦОНЕВ: Само две думи, колеги. Аз също изслушах внимателно казаното от представителите на Съюза на съдиите. Онова, което не мога да приема, тази част от предложенията им, която не мога да приема, касае въпросите, които опират до условията за провеждане на процедурата по този конкурс. Примерно това, което се говореше за преместването да

става без конкурс. ВСС да намерил сили и да направи това нещо в своите правила. Няма как да го направим! Това е въпрос, който опира до условията на провеждане на процедурата. Ето, Конституционният съд в своето решение изрично е записал: характерът на материята, по която се предписва ВСС да създава правила не изисква те да бъдат облечени във формата на нормативни актове, защото ВСС не може да урежда условията за процедурите, а само реда. Така че ние се придържаме към този принцип и към това правило – не можем да приемем други предложения, колкото и да ни се иска, колкото да се сочи, че са разумни.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз предлагам да гласуваме.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Имате ли други допълнения, ако не – гласувайте становището такова, каквото е след обсъжданията.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Ведно с обсъжданията.

МАРГАРИТА ПОПОВА: “Против”, колеги има ли? Няма. “Въздържали се”. /Лазар Груев – аз се въздържам/ Един “въздържал се”. С това приключваме първа точка.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Проект на становище по писмо от
Управителния съвет на Съюза на съдиите в България

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

1.1. ПРИЕМА Становище относно писмо на
Управителния съвет на Съюза на съдиите в България.

1.2. Становището да се публикува на интернет-страницата на ВСС.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Мога ли да докладвам?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

ГЕОРГИ ШОПОВ: Уважаеми колеги, тъй като предполагам, че ще има и други становища, ще се опитам да бъда съвсем кратък, да ви докладвам заключенията, до които стигна Комисията по предложенията и атестирането във връзка с решението на Конституционния съд.

Според нас въпросите са два. Първият въпрос е безспорен, г-н Цонев го заяви, че съгласно решението на Конституционния съд ВСС, грубо казано, не може да издава наредби, макар че това е станало във връзка с промяната на закона. Законът е бил тогава, ние сме били и така сме ги издали. Безспорно е, че Конституционния съд каза, че ние не можем да определяме условията, а можем да определяме само реда. Същевременно Конституционният съд каза, че ВСС като орган на съдебната власт той не може да не регулира, да улесни приложението на закона, като ни дава становището си, че това може да става с правила, указания и методики. Аз тук не виждам никакъв спор в тази точка.

Втората точка сега, която е по-важната, втората точка не знам защо се поставя въпроса за преустановяване на конкурсите, които са започнали до момента. Има и такива виждания. Моето разбиране и разбирането на Комисията по предложенията и атестирането са следните: дали са наредби, дали са правила, те са неща, които улесняват приложението на закона, но тези конкурси са организирани по реда на текстове от Закона за съдебната власт, които не са обявени за противоконституционни. Така че ние каквото и да направим, правилата ще бъдат съобразени с тези изисквания на закона. Освен това намирам, че ние нямаме основание да

отменяме тези конкурси поради някаква причина, защото правилата, те не са променени и затова ако, моето предложение, защото това беше виждането ни, моето предложение е, че ВСС сега в този момент да приеме правила за конкурсите и Методика за атестиране, които подчертавам, са съобразени именно с тези текстове на закона, въз основа на които ние действаме и досега.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Други коментари и становища има ли?

Заповядайте, г-н Груев!

ЛАЗАР ГРУЕВ: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, членове на ВСС, аз съзнавам колко непопулярно ще бъде за вас това, което ще кажа. Вероятно то ще навлече и упрек към много мои колеги-магистрати към мен, но аз съм длъжен да кажа това, което мисля по въпроса, който обсъждаме, защото ако ние днес не вземем законосъобразно решение или решение, което в бъдеще може да се окаже законесъобразно, рискуваме да изложим на голяма опасност конкурсите и да забавим още повече процедурата по тяхното издаване. Всъщност какви са фактите, които са известни на всички – въз основа на законовата делегация на 194 “в” и 209 “а” от ЗСВ Висшият съдебен съвет е приел съответно Наредба 2, Наредба 3, те са обнародвани в Държавен вестник, съответните броеве на Държавен вестник. Факт е, че от утре, когато влиза в сила решението на Конституционния съд текстовете, които делегират на ВСС това правомощие е установена тяхната противоконституционност. Така че съгласно чл. 152, ал. 2 от Конституцията те не се прилагат. В своята досегашна практика Конституционният съд е имал поводи да се занимава с подобни материи, в решение 22 от 1995 година той изрично казва следното: с влизането в сила на решението на съда, с което закона се

обявява за противоконституционен се обезсилва неговото действие, това е пряка и непосредствена последица от решението и на конститутивното му действие, то е равносилно на отмяна на закон от Народното събрание. И по-надолу се прави още веднъж същия извод. Съгласно чл. 13, във връзка с чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, актът по прилагане на закон губи изцяло или отчасти сила, едновременно с пълното или частично отменяване на закона, съобразно обсега на отменяването. Следователно няма никакво съмнение, че към този момент, поне за мен, аз така тълкувам закона и решенията на Конституционния съд, тези приети въз основа на законовата делегация наредби не съществуват в правния мир, съгласно Закона за нормативните актове те изцяло са загубили силата си, тъй като делегирането, основанието, на което са приети е било обявено за противоконституционни. Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от Закона за Конституционния съд правните последици, възникнали от акт, обявен за противоконституционен се уреждат от органа, който го е постановил. Следователно правните последици, възникнали от установяването на противоконституционността на законови разпоредби следва да бъдат уредени от Народното събрание. И понеже всички ние четем и вероятно понякога избирателно решението на Конституционния съд, там е записано: на законово ниво, за относително дълъг период от време следва да бъдат уредени обществените отношения, свързани с критериите и реда за атестиране, и оттам за кариерно израстване в съдебната власт, а не това да става с често променяни подзаконови нормативни актове, приемани от ВСС, който е създаден да ги прилага, при осъществяване на кадровата политика в съдебната власт. Конкурсните процедури в различните обявени през годината

конкурси от ВСС са достигнали към настоящия момент на различни етапи и това е добре известно. Част от действията досега са проведени въз основа и на основание наредбите, които престават да действат. Пита се – може ли ние да продължим тези процедури, въз основа на правила, които днес приемаме, след като част от процедурите са били вече извършени. **/намесва се Георги Колев – валидно извършени до момента/ Лазар Груев – г-н Колев**, аз просто изразявам едно правно становище, правя го ясно, а пък ВСС е този, който ще вземе решение. Мен лично ми се струва, че е опасно ако ние приемем, че може да променим името и с това да решим проблема. Аз не знам дали въобще първо порядъка допуска такава конверсия на актове, само чрез промяната на името. В този смисъл, за да не ви отнемам повече време, а и защото изложих основните части от моите съображения, аз смятам, че конкурсите не трябва да бъдат прекратявани, а трябва да бъдат спрени до онзи акт на Народното събрание, който да уреди правните последици от установяването на противоконституционността на, в частност 194 “в” и 209 “а” от ЗСВ.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Шопов!

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз изслушах внимателно това, което се изложи. Основното, което аз искам да ви кажа – Наредбата не урежда конкурсите, тези наредби не уреждат конкурсите, а ги урежда закона и аз не виждам, лично логичен смисъл точно какъв акт трябва да чакаме от Народното събрание. В моето изказване просто споменах, че докато не се променят тези законови изисквания за повишаване, за преместване и т.н., те други не могат да бъдат.

Второ, с това заключавам – самият Конституционен съд казва, че ние можем да въведем правила, а дали правилата ще се приемат сега, дали ще се приемат след една седмица, не че ... въз основа на текстове, които са в сила. Какво ще постигнем ние, вече говоря не за законосъобразност, а за целесъобразност – какво ще постигнем ние ако примерно не ги публикуваме ... с един месец, какво? Да чакаме Народното събрание? Защо трябва да чакаме Народното събрание?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Какво ще чакаме оттам?

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз точно затова задавам въпроса. Значи ние трябва да приведем, значи казано е, че не можем да бъдем нормотворци, няма да бъдем! Ще направим правила! И тук в никакъв случай, не говорим за промяна и т.н., ние просто предлагаме в изискванията на закона да се съобразява с Конституционния съд, никакви ... Другото просто ще бъде излишно и пак ще стигнем до този резултат, а ние сме започнали тези конкурси при тези правила, на законово основание. Благодаря ви.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Уважаеми колеги, като четем последователно цялото решение на Конституционния съд стигаме до извода, че в частта му, римско III, няма значение сега точно, не мога да цитирам, в тази си част конституционното решение отменя разпоредбата на чл. 194 “в” и на чл. 209 “а”. Първата разпоредба гласи, че ВСС приема Наредба за реда за провеждане на конкурси, която обнародва в Държавен вестник, 209 “а” казва реда за атестиране. **/намесва се Лазар Груев – дали само редът за атестиране?/ Петър Стоянов – 209 “а” казва редът, текстът на 209 – ВСС приема Наредба за показателите и методиката за атестиране на съдии, прокурори и следователи, административни**

ръководители, критерии за степента на натовареност и се обнародва в Държавен вестник. Текстът сочи само, че ВСС приема такава Наредба, която обнародва в Държавен вестник, а останалите текстове от ЗСВ, които дори не са и обжалвани от вносителите на искането за произнасянето на Конституционния съд, и по които Конституционния съд не се е произнесъл, продължават да си действат и те си действат в пълна сила, а именно те уреждат кои са критериите, какво е изискването, дори казва по много от текстовете, както се позовах на 192, ал. 1, дори посочва и реда – конкурс, какво изслушва, след това с кое се запознава, как взема своето решение и как се произнася конкурсната комисия, говорим за конкурсната комисия. Така че тук всички знаем, че решенията на Конституционния съд действат занапред и вече досегашното действие на нормите, които са обявени за противоконституционни имат породени права и от тях има настъпили правни последици. Тези неща не се отменят, те просто остават. Ето защо аз мисля, че не следва да спираме конкурсите и да приемем предложението на г-н Шопов да бъдат приети Правила и Методика по реда, по който е приела и самата Комисия по предложенията и атестирането. Благодаря.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Моето становище е аналогично, разбира се и в това, което каза проф. Груев има сериозна логика. Действително от утре, т.е. в тези 24 часа текстовете, въз основа на които са издадени наредбите престават да, въведени са за противоконституционни, т.е. могат да приемем, че те не съществуват. В конкретният случай обаче закона достатъчно детайлно е приел правила, т.е. има една подробна нормативна уредба по отношението на провеждането на конкурсите и мисля, че на тази база сама по себе си ние можем да приемем, че следва

конкурсите да продължат. Дали ще ги озаглавим Методика или Вътрешни правила, но мисля, че така или иначе те трябва да бъдат приети и то днес. До настоящият момент, все пак издадените въз основа на чл. 194 “в” Наредби продължават да действат. Всички действия, които са извършени са валидни. Ако днес приемем други правила мисля, че спокойно можем да продължим, въпреки че действително има процедури по конкурсите, които са започнали към действието на наредбата и ние ще ги довършим по действието на тези вътрешни правила. Мисля, че до този момент, доколкото е налице сериозна и подробна законова регламентация може да бъдат приети и няма да е налице едно сериозно нарушение. Ще видим какви ще бъдат конкретните приетите изменения в ЗСВ, след излизане на конституционното решение, но доколкото схващам този проблем засега няма как да се ангажираме ..../не се чува/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Цонев!

ЦОНИ ЦОНЕВ: Благодаря, г-жо Министър. Колеги, аз също съм против спирането на конкурса. Просто няма причини според мен да го направим това нещо. Да чакаме законодателят Народното събрание да приеме изменения в закона, какво да приеме – да делегира ВСС да приеме Правила и Методика за атестирането, Правила за избор на административни ръководители. Това ли да чакаме Народното събрание да се приеме в закона! Ами няма защо да го чакаме, това са вътрешно-ведомствени актове. Правилата, инструкциите, методиките, указанията, това са вътрешно-ведомствени актове, за които не е нужна законна делегация. Законна делегация е необходима само за подзаконовите нормативни актове, но Конституционния съд казва: ВСС не е компетентен да издава подзаконови нормативни актове. Затова ние

си приемаме Правила за конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, само тук искам да направя едно предложение в заглавието, за да бъде точно заглавието на тези правила със съдържанието им, да бъдат Правила относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители. Същото се отнася и за Методиката – Методиката относно реда за атестиране. Това е казано в самото решение на Конституционния съд. Искам да кажа нещо, което да не се внесе известно спокойствие от една друга гледна точка, вижте, ще ви цитирам на стр. 22 от решението на Конституционния съд, там е казано така: първо се казва, че наредбите и правилниците се издават, се приемат от Министерски съвет и министрите и се обяснява защо, но след това е казано нещо много важно: следва да се подчертае, че наредбите като вид подзаконови актове се отнасят предимно до гражданите и юридическите лица, а указанията, инструкциите, методиките и правилата се отнасят обикновено до подчинените органи. Кажете ми в тези две наредби, които бяха цитирани – Наредба № 2 и Наредба № 3, един текст ми посочете, който да създава права и задължения на граждани и юридически лица. Тези наредби са създадени единствено да уредят отношенията на ВСС, Комисията по предложенията и атестирането, Комисията по професионална етика към ВСС, Помощните атестационни комисии, това са нещата, които регулира тази наредба. Ние я нарекохме наредба, защото законът ни задължава, но по същество това са едни правила, така че аз не виждам никаква трагедия в това, че от утре престава да действа наредбата, днес ние си приемаме правила, приемаме си методика и нещата са напълно в съответствие със закона, защото ние досега не сме извършвали тези дейности извън разпоредбите на закона, ние сме

прилагали закона и сега ще продължим да го прилагаме. Само, че тези правила, които ще приемем и тази методика ще ни улеснят технически относно процедурите, реда за провеждане на процедурите, нищо повече не се иска от тези правила. Затова аз считам, че ние трябва да си приемем тези правила без никакво колебание и съмнение.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Други коментари има ли?

Заповядайте, г-н Несторов!

НЕСТОР НЕСТОРОВ: Благодаря Ви, г-жо Министър. Няколко думи ще кажа за същината на конституционното решение от моя гледна точка. Аз считам, че то визира предимно наименованието на нашия акт и в решението си, на стр. 23 Конституционният съд казва: вътрешните правила, приемани от ВСС нямат качеството на наредби и не притежават белезите, присъщи на тези нормативни актове, поради което не могат да носят това наименование. Това е същината на решението на Конституционния съд. Поначало ВСС не може да не издава актове, съобразно законите в тази държава, но те трябва да уреждат онази материя, която не се отнася за всички граждани, както е констатирал Конституционния съд и ние виждаме, че няма никаква пречка да изберем някои от наименованията на нашите актове от тези, които изброява Конституционния съд – методики, правила, вътрешно-ведомствени правила и т.н. Въпрос на целесъобразност. Правото и правната норма трябва да надграждат, а не да разрушават. И в случая не може от едно конституционно решение ние да спрем процедури, в които са ангажирани в стотици хора, представители на техните семейства, може би и хиляди, те треперят, за да дойдат на конкурса и да бъдат евентуално класирани или некласирани, да се представят по-добре. Ние не

можем да задържаме тяхното развитие, нито да спрем процедурите по попълването на съставите на съдилищата, прокуратурите и следствените служби. Затова считам, че предложеното от г-н Шопов е разумно и трябва да го подкрепим без никаква забава. Благодаря ви.

БОРИС ВЕЛЧЕВ: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, г-н Несторов разбира се е прав, че спирането на конкурсите сега ще предизвика много напрежение в система, да оставим отношението, което ще понесе ВСС от страна на колегите, участващи в тези конкурси, те са стотици, не зная колко стотици са, но са много, мисля си, че ще попречи много и на работата. В този смисъл прагматичното решение е това, което предлага г-н Шопов. Обаче има един по-лош сценарии от този да спрем конкурсите, като лошият сценарии е да проведем рискови конкурси, заблуждавайки колегите, че всичко е напълно законосъобразно. Тогава ще се окаже, че те ще бъдат излъгани в края на един конкурс, който може да бъде отменен утре. Това е струва ми се по-лошият сценарии. Аз се бях подготвил да правя изказване, но проф. Груев до голяма степен обобщи това, което съвсем независимо от него бях стигнал и аз. По всяка вероятност разбирам, че нагласата на ВСС е да поеме риска и да подкрепи приемането на Вътрешни правила, с които конкурсите да продължат, уверявам ви – каквото зависи и от мен включително ще подкрепям тази идея, но не мога да го правя без съзнание за огромния риск, която тя носи.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

ГЕОРГИ ШОПОВ: Г-н Велчев, разбирам опасенията Ви, но моето разбиране в конкретния случай е следното: когато ние в Комисията по предложенията и атестирането, ние го правим с пълната убеденост, че го правим в рамките на закона и съгласно

изискванията на закона. Ние никога не сме мислили какво ще стане ако евентуално обжалват, защото ако така разсъждаваме ние не знаем какво ще реши Административния съд. Да, този Вашият сценарий е много лош, но когато се взима едно управленско решение ако гледаме кой как ще реагира по-нататък, това е непредвидимо.

БОРИС ВЕЛЧЕВ: Добре.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Моето убеждение е, че е правилно. Съобразено е със закона.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Ако позволите само една реплика. Аз разбира се също обмислих и разсъждавайки съм склонна да подкрепя това становище, което беше изложено от някои вече членове на Съвета – г-н Шопов, г-н Стоянов, г-н Цонев, съжалявам ако не съм изброила останалите, които се изказаха, по убеждението ми, че всъщност тези актове на ВСС всъщност не уреждат първично материя и нямат характер на закон, това следва логически, но нямат характера и на подзаконов нормативен акт, защото не предлагат и вторично уреждане на материя, така както би трябвало да направи един подзаконов нормативен акт. В този смисъл не мисля, че спирането на конкурсите би свършило работа, защото ако приемем, че нашите актове биха имали такъв характер на нормативни и уреждащи вторично материя, която е материално-правната предпоставка за законност на процедурите, да изчакаме да бъде прието нещо друго от Народното събрание, просто би означавало ние на един материално-правен акт, който ще приеме Народното събрание, да му придадем обратна сила и да го приложим към вече стартирани и незавършени процедури. Опасявам се, че това би било още по-незаконосъобразно и още по-

атакуемо, тъй като не може при заварен материално-правен ред, който вече е стартирал, това не е процедура, това не е процес, това са условия и ред като материално-правни предпоставки за провеждане на действията ни по оценяване, атестиране и назначаване на колеги, които искат да израснат в кариерата. Следователно за тях трябва да важи този материално-правен порядък, уреден в закона или в подзаконови нормативни актове, приети по съответния ред, които са съществували към момента на започване на този материално-правен фактически състав, който стартира с обявяването на конкурса. Опасявам се, че спиране на процедура, за да може да бъде приета нова материално-правна уредба или да се допълни такава, със закон, и с подзаконов нормативен акт ще означава ние него да приложим с обратна сила, т.е. да въведем изключението в правото, което е действие на материално-правни разпоредби с обратна сила. Това ако го направим ще поставим, според мен не би могло да се направи, защото ще постави в неравнопоставено положение колегите, които до този момент са участвали в конкурса и вече са атестирани да речем, и тези които тепърва по някакви нови правила, които биха били приети ще подлежат на атестиране и след това на участие в конкурса. Този конкурс, който вече е стартирал не е процедура, така че да може някаква нова уредба, приета макар и от Народното събрание да важи за него. Това незабавно действие може да бъде прието в един закон, който е процесуален, но не и който е материално-правен, какъвто е ЗСВ в тази материя. И това ми е всъщност допълнителното съображение да приема, че тази идея за спиране би ни свършила работа. Ако ние приемем, че нашите актове имат материално-правен порядък, т.е. те са норми, които засягат подзаконово уреждане на материя, което Конституционния

съд отрича, това означава, че ние трябва да прекратим всички започнали и незавършени конкурсни процедури, да изчакаме уредба, било възложена на Народно събрание, било промяна в закона, който ще възложи на Министъра на правосъдието да изготвя, доколкото той има такова право, но не можем да продължим процедурите. Можем само да ги прекратим. Това ми е допълнителното съображение, а иначе пак ще повтора мнението си за да не повтарям казаното от колегите – за мен съдържанието на нашите актове, които сме приели, не носи характера на подзаконов нормативен акт. И ако дори се вгледаме внимателно в 209 “а”, там се говори за ред на процедури и за показатели и методика, а това са неща, които са адресирани не към гражданите, както каза г-н Цонев, а са адресирани било към нашите помощни вътрешни органи, каквато е и едната, и другата комисия, Комисията по етика и по Предложения и атестиране, а и на Помощните атестационни комисии, и на Конкурсните комисии, които сме избрали, които провеждат събеседването, изпитите и т.н. Следователно по същество те нямат съдържанието и характера на подзаконов нормативен акт. Затова мисля, че това, което е сторено дотук е сторено законосъобразно, а от утре процедурите би следвало да продължат с актуализиране на нашите вътрешни правила, методика и ред, което фактически ще ни позволи да продължим тези процедури и по същите указания, същата методика, която сме спазвали и досега, за да можем да спазим и идеята за равнопоставеност. Аз мисля, че проектите, които е изготвила Комисията по предложенията и атестиране е съобщила именно това – съдържанието, което е характер на процедура и на указания, и на методика, да е същото, каквото е действало и до настоящия

момент, за да може да бъдат всички колеги поставени в еднаква позиция.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте, г-н Цонев.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Извинявам се, колеги, едно допълнително съображение във връзка с опасенията, които изрази г-н Велчев. Наистина това би бил много неприятен сценарии, но той може да се получи само в случаи ако тези Правила и Методика бъдат атакувани пред Върховния административен съд и бъдат отменени като незаконосъобразни. Тогава актовете, които сме приели, въз основа на тях ще увиснат също във въздуха, но въпросът е, че тези Правила и тази Методика няма как да бъдат атакувани пред Върховния административен съд, тъй като те като вътрешно-ведомствени актове не подлежат на съдебен контрол. Те просто не подлежат на съдебен контрол и няма как да бъде осъществен такъв.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Предишната Наредба, нали си спомняте, г-н Цонев, имаше един момент, в който тя беше атакувана Наредбата.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Наредбата е подзаконов нормативен акт. Тя си подлежи на съдебен контрол, но вътрешно-ведомствените актове не подлежат.

МАРГАРИТА ПОПОВА: И си беше Наредба откак свят-светува, отиде и до Върховния административен съд, за да бъде ... Аз не си спомням тогава какъв беше резултата, но отиде Наредба по закона до Върховния административен съд.

Колеги, ако няма други становища и коментари да гласувате най-напред Правилата, с добавката, която като забележка направи г-н Цонев. Ще добавяте ли в заглавието и ще приемете ли това предложение, което той направи?

ГЕОРГИ ШОПОВ: Само искам да посоча за протокола, че тези Правила и Методика, те са на страницата, ние сме се запознали с тях.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Аз направих предложението просто да бъдат озаглавени Правила относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Методиката да бъде Методика относно реда за атестиране. Това е предложението.

ГЕОРГИ ШОПОВ: В такъв случай мога ли да докладвам за гласуване?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Да.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Комисията по предложенията и атестирането предлага на ВСС да вземе решение, с което да приеме Правила относно реда и т.н. Колеги, това е явно гласуване.

БОРИС ВЕЛЧЕВ: Аз съм “въздържал се”.

ГЕОРГИ ШОПОВ: По втора точка комисията предлага на ВСС да приеме решение, с което да приеме Методиката за реда, както беше направено последната редакция.

МАРГАРИТА ПОПОВА: По първа допълнителна точка относно Правилата за реда за конкурсите. Колеги, гласувайте с добавката, която предложи г-н Цонев. Има ли “против”? Няма. “Въздържали се” – 2 гласа.

И сега за следващата точка.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Втората е за Методиката.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Може ли само едно уточнение?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Да, заповядайте, г-жо Мингова.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: За второто. Нужно ли ни е да сменяме заглавието и да казваме: Методика за реда. Методиката е ред, указания към колегите.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Защото в самата дума “методика” се съдържа ред. Методика това значи.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: С това фактически отговаряме на нашата изначална идея.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Оттеглям си предложението.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Може да бъде Методиката и реда.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Оставете го така.

ГЛАСОВЕ: Както е внесена.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Гласувайте, за да отчетем за протокола. “Против” има ли? “Въздържали се” – 2.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Правила относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ПРИЕМА Правила относно реда за провеждане на конкурсите и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

2. ОТНОСНО: Методика за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административния ръководител

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ПРИЕМА Методика за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административния ръководител.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колеги, това е за днес.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Само две думи искам да кажа.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте!

ЛАЗАР ГРУЕВ: Аз съжалявам, че отнех толкова време на ВСС, който всъщност се оказа, че трябва да ми отговаря на мен и на моите съображения и съм последния човек, който някога си е мислил, че трябва ако няма пречка да се стопират конкурсите. Вие сами помнете, че аз бях единствения, който във времето настоявах и питах, и молах г-н Шопов и комисията да обявят на съдийската, на магистратската общност защо не се обявяват конкурсите, кои са пречките и съжалявам, че не ги обявихме на 2 януари, когато се прие закона. С това искам да приключа.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Закривам днешното заседание. Благодаря, г-н Груев. Следващо заседание – четвъртък – 1 декември.

/Закриване на заседанието – 15.30ч/

Стенограф:

Невенка Шопска

30.11.2011 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

Маргарита Попова